KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel./416/ 278-4116.

No.3, Vol.27, březen-March 1993.

Král. zemské české divadlo v Praze.

Prodaná nevěsta.

OSOBY:

KRASNÉ GRUZINKY.

F Th

Letošní duben přinese našim krajanům usazeným v jižním Ontáriu vyjímečnou kulturní událost: v divadle O'Keefe budou dávat Smetanovu "Prodanou nevěstu". Dokonce šestkrát! Představení začnou vždy večer v 8 hodin, jen nedělní matinée 25. dubna začne ve 2 hod.odp. Večerní představení budou ve dnech:
ve čtvrtek 8.dubna, ve středu 14.dubna,v sobotu 17.dubna, v úterý 20.dubna a v pátek 23.dubna 93. Touto produkcí zakončí vlastně Kanadská Operní Společnost svou letošní sezónu. Ryze kanadský soubor bude zpívat česky,ale "nadtitulky" budou anglické.
Ředitelkou produkce bude Christine Mielitz-ová a dirigentem Hermann Michael. Kostýmy navrhl Reinhard Heinrich. Roli Mařenky bude zpívat Gwynne Geyer-ová,Esmeraldu Valerie Gonzalez-ová,Jeníka Jay Morris, Vašku Benoit Boutet, Krušinu Allan Monk a Kecala Spiro Malas.
Cena lístků se pohybuje od $20 do $88 plus GST. Lze je zakoupit u pokladny divadla O'Keefe /na rohu Yonge a Front Sts./ nebo přes TicketMaster na tel.čísle 872-2262. Pro skupiny nad 20 osob jsou zvláštní slevy a příslušný telefon je 363-8231.
Sponsorem produkce je Nadace du Maurier Arts Ltd.

Smetanova "Prodaná nevěsta" /anglicky:The Bartered Bride/ měla světovou premiéru v Praze 1.6. 1866, v Královském zemském českém divadle, za osobního řízení Bedřicha Smetany. Jak je uvedeno na výše uvedeném plakátu měla tato "komická zpěvohra" 2 jednání, zatímco torontská produkce v dubnu bude mít tři jednání.

Čtenáři jistě odpustí pisateli těchto řádků malé odbočení do minulosti: pokud někteří z nás byli v Torontě v roce 1952, tehdy nás Kanadská Operní Společnost potěšila vynikající produkcí "Prodané" dne 23.února.Byli jsme touto produkcí nadšeni i proto,že roli Kecala zpíval náš pěvec Jan Rubeš. Navíc ve sboru zpíval nadaný krajan Jiří Jiřička. Co se stalo s Janem Rubešem,to víme:stal se ředitelem Kan.Operní Společnosti a i dnes se uplatňuje jako znamenitý herec ve filmech a na TV; zimní měsíce tráví se svou rodinou na Floridě a proto mezi nás už tak často nechodí. Ale co se stalo se Zdenkem Jiřičkou, je záhada. Ještě maličkost: torontský "Star" prý bude v dubnu na počest "Prodané" přinášet recepty českého pečiva a českých jídel. MJ

Canada 1892:

Newman's superb portrait of life a century ago

The Mississauga News

Canada 1892: Portrait of a Promised Land
By Peter C. Newman
McClelland & Stewart,
223 pages, $50

A hundred years ago, Canada was sunk in recession, and a number of Liberals and Conservatives thought free trade with the United States would revitalize the economy. French-English "relations were reaching a new low in cordiality," and the provinces were scarcely on talking terms. If that sounds familiar, it should. Today we're still encountering many of the problems that characterized Canadian life a century ago.

In *Canada 1892: Portrait of a Promised Land*, Peter C. Newman weaves together themes from politics, business, and leisure to form a vivid tapestry of the past "as it really was." Presented in the large format of a coffee-table book with brief essays and lots of illustrations, *Canada 1892* ought to attract anyone with even a casual interest in the life of their ancestors. Though it was written as a tribute to our 25th and 125th anniversaries, the book doesn't require either occasion to justify its existence. It's simply a superb "portrait" of a time long gone.

After four general chapters on the nature of Canada in 1892, and a 3-page chronicle of the year's central events, the reader is taken on a cross-country tour that winds its way from east to west, pausing to dwell on key cities in each province along the way.

One of the chief attractions of the journey is the visual portrait of scenery, buildings and people. Lavishly illustrated with 265 color and black and white illustrations, the book delivers an extensive and priceless snapshot of the times. Photos and paintings, cartoons and ads all combine to capture the spirit of the year, and the specially commissioned color shots by Peter Christopher indicate that much of our heritage is still with us and worth preserving.

Socially and economically, Canada was often a land of contrasts. Side by side with Victorian sobriety and the rigid rules of courtship and sexual etiquette, stood the numerous gin mills and brothels of Winnipeg, which one journalist dubbed "'one of the two most evil places in Canada'—the other being the roistering lumber town of Barrie, Ontario."

Some people were riotously rich; many more lived in squalid poverty. Of necessity, children often began work at the age of 10, putting in 60-72 hours a week for "one-sixth of the adult wage." Worse, several mothers and daughters had to team up as prostitutes, and one 9-year-old walked the streets for 10 cents a customer.

Thinking of past, present and future, Newman concludes that "Most of the concerns animating Canadians in 1892 are still with us, and our hope must lie in the fact that however threatening these problems might have been, they did not daunt us. We are still here to argue—and implement— their solutions." Given "an uncertain future, the value of looking at the past becomes essential — but only if we learn from it."

The future, of course, is never certain. But if we look at the past, we can see that our situation today is not unique. Though the forces of separation are still with us, Canada has survived them for well over a hundred years, and we've made considerable progress in caring for the poor and the unemployed. Our country, after all, is still a land of immense promise, and *Canada 1892* reminds us that we should continue the search for a brighter future.

Ken Lang

Majitel hotelu:"Vidíte Novák, vy chartista,já StBák,a oba nakonec podnikáme.."

Maximálně 20 let

Domnívám se, že naše rozdělení nebude v žádném případě trvalé a odhaduji to tak maximálně na 20 let (magické číslo v našich dějinách). V mém přesvědčení mě utvrzuje i jedna méně známá epizoda z našich společných dějin. Listuji v knize ing. O. Dorazila *Vládcové v dějinách Evropy* a čtu o rozdělení zemi koruny České v době Vladislava Jagelonského a Matyáše Korvína. Podobnosti se současnou situací jsou až zarážející. „Král Matyáš měl ve své moci Moravu a Slezsko i Lužici a chtěl se domáhat českého trůnu případně i válkou... K jednání v Kutné Hoře došlo v květnu 1471. První promluvili poslové polští, kteří se dovolávali přátelství mezi Kazimirem a Jiříkem. Potom uvedl pan Zdeněk řečníky uherské, kteří tvrdili, že Matyáš neobyčejně miluje český národ a nebude-li zvolen, že dojde k roztržení koruny, protože vládne větší polovici korunních zemí... Dne 27. května došlo k volbě, v níž zvolen za krále Vladislav... a příštího dne se konala v Jihlavě korunovace Matyášova... Korunovace Vladislava Jagelonského se konala v Praze a vykonali ji polští biskupové... Čechy měly dva krále a oba cizince."

Pak se válčilo, ovšem Matyáš zemřel a „v listopadu 1499 svolal Vladislav český sněm do Prešpurka, na němž byly domluveny zásady nového zemského zřízení, které byly uzákoněny na sněmu pražském v březnu r. 1500".

Co k tomu dodat? Snad jen to, že jen málokdo si uvědomuje, že naše společné dějiny nezačínají rokem 1918, ale od doby Zikmunda Lucemburského jsme měli téměř nepřetržitě společnou hlavu státu! Znaky státu česko-uherského nelze otesat z pražských věží, stejně jako navěky bude „kralovat" český lev třeba až v kostele v sedmihradském Brašově nebo na bráně hradu Ortenburgu v lužickém Budyšíně. V Kluži jsem se v maďarském protestanstském kostele setkal s panem farářem, který byl Němec a jmenoval se – Cseh! Patříme totiž všichni k sobě.

"Pol." **JAN JUNGMANN, Praha**

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH,SLOVAK AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří,jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří,letecky ...	*$ 34:00*

Do staré vlasti:Dobrov.předplatné v korunách lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

NAŠE ROVY

Dne 2.března se naše krajanská obec v Newmarket,Ont. rozloučila se známým poúnorovým exulantem z Lanžhota, Antonínem Švirgou. Narodil se tam 16.ledna 1920 jako syn rolníka a starosty. Absolvoval základní školy v Lanžhotě a v Břeclavi a střední zemědělskou školu v Rožnově pod Radhoštěm. Po válce se oženil a měl dva syny, Antonína a Jiřího. Hospodařil se svým otcem a budoucnost vypadala slibně,až přišel únorový komunistický puč a nastaly nesnáze. Tonda Švirga, jak mu přátelé říkali, se zapojil do illegálního hnutí,které mělo za úkol mj.převádět ohrožené vlastence přes blízkou hranici do Rakouska. Spolupracoval s Františkem Gajdou,kterého agenti StB zastřelili 6.října 1950. Švirga se zatčení vyhnul tím,že sám přešel do Rakouska. Svou manželku Ludmilu a oba chlapce musel zanechat v Lanžhotě a pak se až do r. 1968 marně namáhal,aby je dostal ven. I to byla pomsta komunistů.. Co Švirga dělal v záp.Německu není doloženo,ale podle uniformy /viz výše uvedený obrázek/ připojil se tam jako dobrovolník k čs.strážním jednotkám, které byly součástí americké armády. Tehdy byla doba plná napětí a očekávalo se,že se studená válka změní v horkou.. Švirga mohl emigrovat do Ameriky,ale dal přednost Kanadě. Přijel na sklonku roku 1951 a našel v Torontě zaměstnání u dopravní firmy Smith Transport,kde pracovala celá řada moravských Slováků. Postupně zakoupil farmu v Cedar Valley,Ont.,specializoval se na chov vepřů a dosáhl značných úspěchů,protože je krmil jen přírodními krmivy, tedy žádné chemikálie či Stilbestrol a pod. Jak při dvojím zaměstnání stačil ještě tancovat v souboru Jana Kunovjánka na různých krajanských festivalech,včetně Batawy a Chathamu, a jak stačil ještě zastávat různé funkce v našich organizacích, např. ve vedení místní odbočky Čs.národního sdružení,to zůstane pro mnohé dodnes záhadou. Přijal také pozici místopředsedy Republikánské strany v Kanadě a byl členem zemského výboru Cyrilometodějské Ligy v Kanadě. Navíc spolupracoval s Křesťanskou Akademií ve Vatikánu. Významným mezníkem jeho života byl rok 1968,kdy se mu pořadilo dostat do Kanady svou manželku Ludmilu a své dva syny. Skončil práci u Smith Transport a věnoval se jen farmaření. Zemřel po těžké nemoci 27.února 1993 v Newmarket,Ont, krátce po svých 73.narozeninách. Na pohřbu se sešli krajané z blízka i z dáli: p.starosta Lanžhota Tomáš Polách s matkou, paní Marie Gajdová s dcerou Boženou z Mississauga, Svatoňovi z Grand Valley,Ont.,manželé Vostřezovi z Hamiltonu,manželé Jonáškovi z Toronta a mnoho dalších. Budiž mu kanadská země lehkou.. Dělal našemu národu jen čest. *MJ*

Ze života krajanů

Manželé Kottovi /viz foto na str.8/ se stali novými členy MMI a slíbili se připojit ke"Klubu přátel Žďáru n.S." /Jaroslav je z N. Města na Moravě a pí Alena,roz.Nečasová,je rodačka žďárská.—Oprava:píše se "švagr" a ne "švakr"..--Petr Tesař napsal pro list "Oakville Beaver" článek "Otto Jelinek and Czech-Slovak power dealing".Vážným zájemcům pošleme kopii zdarma.--Trust Fond ve jménu Heleny Janečkové-Hajníkové pro Miss.Music Education Foundation vynesl dosud $ 2.929:00. Dík všem,kteří přispěli.--"Čechy krásné,Čechy mé,ale nikdy ne Česko..!"nám napsala jedna čtenářka./Děkujeme za lekci a název str.7 jsme opravili./--Video o krajanech v Kanadě bylo na ČT 2 26.února 93. Je to zásluha p.starosty Trojanovic,D. Strnadela. /Těšíme se na kopii../--Jan Vodňanský s přáteli vystoupí na Masaryktownu ve středu 31.3. v 7:30 večer.Zpívat bude Z.Talpová.--"Diskette" s přehledem 525 nejlepších knih vydaných loni v ČR za $5 dodá:K.Havel,Box 33006,930 N.Park Dr., Brampton,Ont. Ont. L6S 3YO.--"N.Valašsko"přineslo článek "Baťova jedinečnost" a "Blesk" měl článek "Slavní ševci otevřeli školu".--Vzpomínce narozenin TGM 7.3.na Masaryktownu nepřálo počasí.-- Během návštěvy Čech zemřel montreálský krajan Bohuslav Horáček.--16.1.93 zemřel na Floridě baťovec Petr Baldík, 66,rezident Toronta.--U syna v Mississauga,Ont. byla na návštěvě pí H.Šebestová z Tuchlovic.--Z Edmontonu:Beránek hraje úspěšně za "Edm.Oilers" a na N.Zéland se přestěhoval Jaromír Stříbrný,nikoliv Zd.Fišera.--Z. Hásková z BC shlédla v Olomouci operu "Lazebník sevillský".--P.Alois Křivánek působí v Beausejour,Man.

Eva Mičková z Rosic u Brna je guvernantkou v kanadské rodině v Miltonu,Ont. Má na starosti 3 děti,ale je schopná situaci zvládnout. Nedávno v rámci kurzu ESL /English as Second Language/ si se svou třídou prohlédla moderní radnici v Mississauga,Ont.,která byla oficielně otevřena /jak je vidět na plakátu/ v červenci 1987.

Jistě již nyní myslíte na léto : nezapomeňte, že vaše dítě může prožít 3 krásné týdny na
LETNÍM TÁBOŘE NA MASARYKTOWNU-
Přihlášku zašlete a o bližší informace pište nebo volejte na:
Masaryk Memorial Institute - 450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont., M1G 1H1
Tel. (416) 439-4354

✂ ----------

.něno dítěte ..... Věk..... Chlapec ☐ Dívka ☐

Adresa .....

Znalost češtiny/slovenštiny: ano - částečně - ne

1. týden ☐	přes neděli:	ANO	NE
2. týden ☐	přes neděli:	ANO	NE
3. týden ☐	přes neděli:	ANO	NE

Datum: ..... Podpis: .....

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno:pond.,čtvrtek a pátek 10-7;úterý a středa 10-5; sobota 10-2.

kultura

Od rektora římského Nepomucéna, dr. Karla Vrány, došla smutná zpráva, že dne 11. 10. 1992 zemřel v Paříži významný kulturní pracovník našeho exilu, prof. Jaroslav Trnka, 87. Narodil se 10. 5. 1905, nejspíš v Praze. Z franc. gymnásia přešel do Dijonu a tam svá studia s úspěchem v r. 23 skončil. Těsně před 2. svět. válkou se do Francie vrátil a zasloužil se o postavení památníku čs.-franc. přátelství v Darney. Po porážce Francie odešel s našimi vojáky do Anglie a pracoval pod ministrem financí v oddělení pro hospodářskou obnovu ČSR. Po válce byl zaměstnán na ministerstvu výživy, ale po puči v r. 48 se do Francie znovu vrátil. Našel zaměstnání ve Státním stat. úřadu v Paříži, byl činný v čs. oddělení franc. rozhlasu po 15 let. Byl aktivní v několika krajanských spolcích, ale jeho největší zásluha je v tom, že po dlouhá léta redigoval revue "Rencontres". Ve všem mu obětavě pomáhala jeho vzácná paní Dagmar, roz. Krátká, která žila jistý čas v Torontě. Co se stalo s paní Dagmar je zatím záhadou.. MJ

Radil prý Vlasta Burian šampiónu v boxu Maxu Schmellingovi: „Jestli chceš, Maxi, porazit každého černocha, musíš především hodně trénovat ve tmě!"

Při natáčení filmu C. a k. polní maršálek se prý dbalo přísně i na vedlejší detaily režie. I Vlasta Burian uplatňoval při režii svoji autoritu. Jednomu rekrutovi například kriticky vytýkal: „Člověče, jak to vypadáte? A jak to držíte zbraň?! Vždyť vy ten kvér držíte jako vegetarián husí stehno!"

PŘED LÉTY STALO SE

Paní Štoflová

„Vejděte!" Zahlaholil úředním hlasem policejní komisař Hort, konající toho večera službu na žižkovském policejním komisařství v Lupáčově ulici. Ve dveřích stanula docela pohledná žena, tak mezi třicítkou a čtyřicítkou, s dítětem v náruči. Pozdravila ostýchavě a trochu ustrašeně.

„Tak co máte na srdci, paní," zeptal se Hort. „Štoflová, prosím, Štoflová," představila se příchozí. „Stalo se mi něco hrozného. Přijela jsem s dítětem do Prahy, vezu svou holčičku Heminku do Pasteurova ústavu, a na nádraží mě okradli o všechny peníze. Co já si ubohá tady v neznámém městě sama a bez peněz počnu?" lkala paní a vylovila z kapsy kabátu kapesník. Holčička Heminka se k tomu rozplakala srdceryvným pláčem.

„To nic, paní Štoflová. Takový případy se stávají a my už si s tím zlodějem jaksepatří poradíme," utěšoval poškozenou komisař Hort. V dalším hovoru se dověděl, že paní Štoflová je z Letovic, kde její muž je kamenickým mistrem. Nakonec půjčil uplakané Moravance všechny peníze, které měl u sebe — 78 Kč. Odešla s ujištěním, že peníze panu komisaři, jehož adresu si pečlivě zapsala, hned po příjezdu domů pošle poštou.

Později se Hortovi přece jenom ledacos nezdálo. Zvedl telefon a pozeptal se v Pasteurově ústavu. Řekli mu, že o nějaké paní Štoflové z Letovic ani o její dceruške Heminee nic nevědí. Komisař Hort hned nato bez příčiny vynadal strážníku Lokvencovi a v duchu pronášel ty nejhroznější kletby, protože poznal, jak naivně naletěl.

O své návštěvnici se záhy dověděl z úředního žurnálu. Ani ne za týden se v obchodě tehdejší Mělnické košíkárny v Praze Na Perštýně objevila důvěryhodná dáma, která se představila vedoucímu obchodu jako Marie Bárníková z Letovic a vybrala si dva nejdražší dětské kočárky. Při placení shledala, že nemá dostatek peněz a požádala, aby ji byly kočárky zaslány do Letovic na dobírku. Ještě téhož dne před uzavřením obchodu vyhledala znovu vedoucího Oberaittera, prokázala se mu nákupní stvrzenkou a s velkým pláčem mu sdělila, že byla před odjezdem domů v tramvaji okradena a prosila jej o půjčku 120 korun, které si připíše k dobírce. Protože kočárky nebyly ještě odeslány, vedoucí paní Bártíkové peníze půjčil. A za několik dnů byl na tom stejně jako komisař Hort ze Žižkova. Kočárky totiž přišly zpět s poznámkou, že dotyčná adresátka je v Letovicích neznáma. Pak zase za krátký čas přišla do obchodu s kancelářskými potřebami, jehož majitelem byl pan Suchánek, dáma, která se představila jako Kádlerová, vybrala si zboží v ceně 680 Kč a požádala Suchánka, aby všechno odeslal na dobírku na adresu jejího manžela Arnošta Kádlera do Valašského Meziříčí. I ona potom zjistila, že byla okradena a požádala o půjčku 250 Kč. A také pan Suchánek, nechtěje ztratit dobrou zákaznici, uvěřil a naletěl.

Potom podnikavou paní počínala v Praze pálit půda pod nohama. Odjela do Rokycan, kde na základě obratně vyhotoveného falešného potvrzení, že má u Spořitelního spolku v Letovicích uloženo Kč 42 000, vylákala na třech místních obchodnicích zboží i půjčky ve výši několika tisíc. Stejnou metodou získala peníze i od paní Klenové, s níž se seznámila v jedné pražské kavárně, a která ji, jako „opuštěnou nešťastnou ženu" po dva týdny hostila ve svém bytě v Braníku. Tam naše „hrdinka" uviděla v novinách inzerát nezaměstnaného šoféra Bartoně hledajícího místo. Napsala mu, že by na jeho služby reflektovala a pozvala ho k jednání do kavárny Juliš na Václavském náměstí, kde se mu představila jako manželka velkostatkáře Jelínka z Meziříčí. „Manžel vás rad přijme, už proto, že jste na mě udělal dobrý dojem," slibovala. „U nás jsou zaměstnanci jako členové rodiny, ale víte, jak to chodí. Musíte složit kauci. Budete mít řádné zajištění, to se můžete spolehnout. Pořádek je pořádek a dělá se to tak všude." Pro šoféra to tenkrát, ve třicátých letech, byla dobrá příležitost, a proto od příbuzných sehnal tisícovku, ačkoliv měl podle přání paní velkostatkářky složit 1 500 Kč. Pětistovku mu slevila s tím, že dobře ví, jaká je bída, a že věří, že se ve službě osvědčí, shrábla peníze a dala Bartoňovi adresu do Valašského Meziříčí. Tam však nikdo statkáře Jelínka neznal. Oklamaný šofér byl na pokraji zoufalství. Protože už neměl ani na jízdenku, vrátil se do Prahy pěšky a na podvodnici podal trestní oznámení.

Štoflová zase na několik týdnů zmizela z Prahy. Přijala tentokrát pozvání jednoho zámožného svobodného pána, jemuž nakrátko vedla domácnost. Získala od něho, jako Hermina Rotterová, vdova po lékárníkovi, půjčku 4 000 Kč. Potom zamilovanému obdivovateli zmizela z domácnosti i z obzoru. Objevila se zase v Praze. Paní Žižková, majitelka obchodu na Lützowově třídě, byla však opatrnější. I když dáma, která se jí představila jako Žofie Kraskovská a vybrala si v jejím obchodě zboží na dobírku za Kč 870, uvěřila, že byla okradena a půjčila jí 80 Kč, přece jen ji dala nenápadně sledovat svým příručím. Zjistil, že zákaznice vešla do hotelu Libuše na Vinohradech, a tak se tam na ni zeptal v recepci. Žádnou Žofii Kraskovskou neznali. Následovalo udání. Policie zjistila, že podvodnice se v hotelu přihlásila svým skutečným jménem — Marie Šálková. Pokusila se zmizet, i za cenu, že v hotelu zanechá svůj kufr s nějakými svršky, ale byla dopadena. U soudu nedali na její ujišťování, že všem poškozeným peníze co nejdřív vrátí, a protože byla již v minulosti jednou trestaná, odsoudili ji na 8 měsíců nepodmíněně. Jaroslav Kopš

BABIČKA si s nadšením prohlíží bikinky své vnučky: »Kdyby se takové plavečky nosily, když jsem byla mladá, to bys viděla, jakého bys měla dědečka!«

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SunLife of Canada

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

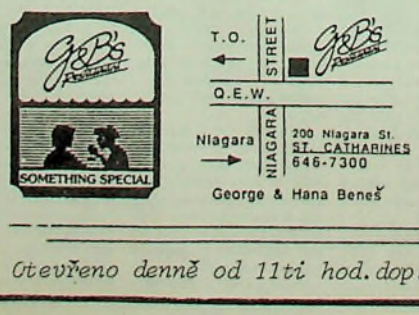
21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427

JEDNOU VĚTOU

Frank Novák, 2300 Springfield Cr., Oakville, Ont. L6J 7P7, nabízí našim krajanům, kteří zamýšlí cestovat do ČR, pronájem zařízeného a pohodlného bytu v rodinné vilce v Čelákovicích, asi 20 km od centra Prahy.--Duchovní práci mezi krajany v Manitobě koná stále P. Jiří M. Svoboda, 187 Magnus Ave., Winnipeg, Man. R2W 2B3. Má na starosti hlavně nedávno přišlé.--Bedřich /"Fred"/ Kořínek, je úspěšným pěstitelem vánočních stromků, ze semene. Jeho adresa je: RR 1, Vineland, Ont. LOR 2CO. Je to nedaleko Míškových vinohradů.--Loni v září slavilo Slovanské gymnásium v Olomouci 125. výročí založení. Z Kanady byli pozváni mj.: dr. Věneček, Z. Novák, I. Stibor, Vítková-Vašková, dr. Doležal, Jašíček, Zdena Kočí, I. Bartoš, I. Václavek, L. Suchánek, A. Hanáková, P. Havelka a Anna Podgorbunská. Organizátorem oslav byl MUDr. O. Juryšek, Foerstrova 14, 779 00 Olomouc. --Jindra Kulich z Vancouveru /dříve žil v Dánsku/ informoval redaktora "LN" o systému "Community Coleges" v Kanadě.--Pro archív v Praze potřebujem "KL" č. 12, pros. 85.--Překlady dělá Hana Smithin, 841-4415 --MUDr. E. Kosinka je stále aktivní..

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

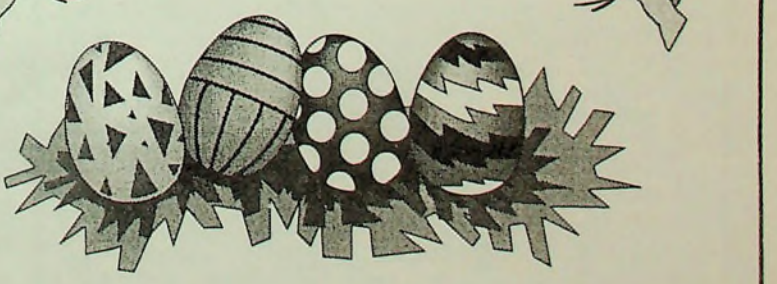

George & Hana Beneš

Otevřeno denně od 11ti hod. dop.

Veselé Velikonoce

Všem
krajanům, přátelům, příznivcům
a všem
lidem dobré vůle

přeje

Bata

O LETCÍCH

Gen.V.Nedvěd vzpomíná na Hugo Slípku jako na milého a slušného člověka. Byl u 311.jako důstojník-novinář, F/Lt., RAF-VR. Vladimír jako vzácnost opatruje Slípkovu knihu "Biskajská dramata".— "Plzeňský Deník", náklad 90.000, otiskl ve třech pokračováních dokumentární článek o gen.Janouškovi "Osudy leteckého generála", z pera V.Jiříka.—Ve Washingtonu mohli krajané shlédnout film "The Forgotten Men", dokument o pronásledování záp. letců čs.kom.režimem v 50.letech. Za RAF byl přítomen G/C R.S.Peacock-Edwards.--Koncem února se v Č.Třebové sešla skupina záp. letců. V říjnu se má odhalovat pamětní deska Kráčmerovi, Sixtovi, Plockovi, Vlast.Machá-čkovi, Štusákovi a Fr.Doležalovi. Aktivní je také Aeroklub v Ústí n.O.--J.Doubek píše v Austrálii knihu o svých zážitcích v RAF a o válečných kamarádech. Doubkova sestra žije v Plzni "za rohem" od gen.Lišky.--V Aši žil Vítězslav Kočí, který není ani v seznamu J.Sigmunda, ale je v brněnském přehledu záp.letců. A.Moucha nám slíbil další data o tomto zapomenutém muži.--J.Bednářovi byla věnována výstava "Kamarádi, já se vrátím..." 5.3. v Bystřici n.P. Úvodní slovo měl dr.Zd.Jelínek, šéf Ústř.Muzea české armády v Praze.--Plk.J.Váňa spolupracuje na kalendáři těchto akcí v r.93: 75.výročí založení ČSR a čs.letectva a 70.výročí ČSA.--Jan Smudek, který za války měl krycí jméno Karel Doubek, žije ve Francii.--V Luganu ve Švýcarsku žije býv.let.akrobat Bláha; byl nedávno na Bali. V červnu má být sjezd I.ročníku LVA v Hradci, u příležitosti 45.výročí vyřazení. Z Kanady byl pozván Jelínek a Zikmund. Účast přislíbili i Dubec, Střítecký, Lorenc a gen.A.Liška, zástupce velitele LVA v r.1945. Tam působil i škpt.Daněk, který zemřel v Kanadě /hledají se jeho pozůstalí../a Plas, Náprstek, Rypl, mjr.Čermák, Nyč, Macenauer, Janouch, Flekal, Keprt, Stehlík, Laštovka, Kamarát, Petrtýl, Muzika, Nedvěd a Fr.Truhlář. Informace nám zaslal Jaroslav Vobořil, Úzká 137, 530 03 Pardubice.--Jar.Herman oslaví v Praze 3.4. své 84.narozeniny.--V Praze žije neteř gen.Stanovského, o němž se dnes ví málo..

Plk.Anton Martiš se narodil 23.10.1919 v Komjaticích na Slovensku; zemřel tamtéž 15.9.1991. Za války sloužil u 311.peruti a nalétal přes 900 operačních hodin. Pak přešel k angl.24. peruti pro dopravu VIP´s. V 50.letech byl pronásledován. Dočkal se splnění svého snu, když v r.1990 se svou dcerou a přáteli Zvolenským a Pukan čík em byl na sjezdu letců v Anglii.

V roce 1971 byl v Lomnici n.Popelkou odhalen památník na počest mjr.Františka Truhláře, tamního rodáka. Při této příležitosti se sešlo šest jeho válečných kamarádů: zleva-F.Fajtl, J.Flekal, Otakar Hrubý a Alois Šiška. V pozadí zleva-Josef Havlíček a Ant.Studený. Hlavním řečníkem při odhalení památníku byl Truhlářův býv.velitel plk.let.Fr.Fajtl./Kopii jeho projevu nám poslala z Nové Paky pí učitelka B.Riedlová./ F. Fajtl popsal životní dráhu F.Truhláře, včetně dvou tragických havárií: první byla s letadlem Wellington 16.10.1940, při níž utrpěl těžké popáleniny v obličeji. Podstoupil mnoho bolestivých plastických operací a šel znovu létat. K druhé nehodě došlo v červnu 1944, kdy při nouzovém přistání v Anglii s letounem typu Spitfire po výbuchu benzinové nádrže byl ve tváři popálen znovu. Když ho lékaři dali dohromady, válka se skončila. F.Truhlář se vrátil do vlasti v r.1946. Dne 3.12. téhož roku hořel Truhlář naposledy: zřítil se se Spitfirem přímo v Lomnici n.P. F.Fajtl se v projevu vyjádřil, že šlo o nehodu, nikoliv o plánovanou sebevraždu.

Jan Masaryk a MUDr.Karel A.Macháček /39, Lionel Rd. Canvey Island, Essex SS8 9DE, Anglie/, během 2.světové války; před tím, než se dostal k čs.letectvu. Měl zajímavý život.. Narodil se 11.1. 1916 v Brandýse n. Labem a vlast opustil 20.12.1939 se svým přítelem z kyjovského gymnásia a z lékařské fakulty z Brna, Janem Kudrnou. Šli přes Balkán; v Bělehradu se setkali s předsedou Spolku brněnských mediků, MUC Přemyslem Sinnkem. Po Bejrutu přišlo Agde a evakuace ze Sète do Anglie. V Cholmondeley parku navázal spojení s celou řadou býv.funkcionářů čs.studentských organizací. Pak vznikla myšlenka založit "Ústřední svaz čs.studentstva v zahraničí". Ve výboru byli: Dr.Ing.Václav Paleček, Ing.Č.Adamec, MUC K.Macháček, Ing.B.Šulc, IngC B.Dubový, JUC P.Kavan, IngC Lubor Zink, JUC L.Rozbořil, JUDr.Jiří Bleier, MUC P.Sonnek a M. Smutný. Vyjímku ze zákazu o spolkové činnosti v armádě dosáhli u čs.vlády po přímluvě gen.S.Ingra. Dalším významným úspěchem bylo, že po přestěhování našich vojáků do okolí Leamington Spa, mohlo na angl.universitách dostudovat 53 studentů medicíny, 40 studentů práv, 83 studentů techn.oborů a 66 studentů jiných oborů, celkem 242 osob. /Navíc bylo v našich jednotkách 80 středoškoláků, kterým bylo umožněno dokončit středoškolské vzdělání./ Když byl v červenci 1943 na lékaře promován Karel Macháček, naši vládu v aule oxfordské university zastupoval Jan Masaryk. Mezi významné činy "Ústředního Svazu čs.studentstva v zahraničí" patří také vyhlášení Mezinárodního Studentského Dne, který připadl na 17.listopadu. Na ceremonii v londýnské Caxton Hall přečetl text Prohlášení Lubor Zink. Po přesunu našich ze Středního východu, se k výše uvedenému výboru připojil dr.Josef Sommr. MUDr.Macháček se nakonec dostal k čs.letectvu a sice k 311.peruti, RAF č. 178616. S hodností majora zdravotnické služby sloužil na Inspektorátu čs.letectva. Dostal Čs.válečný kříž a několik dalších vyznamenání. Po válce působil na Hlavním štábu velitelství letectva a do exilu odešel 2.května 1948. Od té doby žije v Anglii.

Loučení s válečným letcem, pluk. v. v. a velkým člověkem

Jiří Maňák odešel navždy

V posledních dnech končícího roku nás zastihla smutná zvěst – 29. prosince zemřel jeden z těch, kteří šířili za druhé světové války slávu českých letců v boji proti nacistickým uchvatitelům.

První letecké krůčky absolvoval ještě jako student; v rodině Maňákově tomu nemohlo ani jinak být. Otec, profesor Maňák, patřil k legendárním postavám jihočeského letectví od samého jeho zrodu a syn Jiří jenom potvrdil ono známé přísloví o stromu a jablku – stejně tak jako jeho bratři.

Létání se mu stalo neoddělitelnou součástí života, a tak po učňovských leteckých letech, kdy se naučil pilotovat kluzáky a kdy se také záhy projevil jeho vyslovený talent, se posléze stává letcem v rámci akce "1000 nových pilotů republice" – nastupuje vojenskou základní službu a z ní přechází do letecké akademie.

Sotva ji ukončí, v roce 1938 nabírají události v Evropě rychlý spád; okupace, odchod za hranice přes Polsko a po svízelné pouti konečně Anglie a zařazení do RAF – britského královského letectva. Angličané brzy rozpoznali jeho mimořádné schopnosti, a tak se Jiří stal jedním z nejnladších velitelů anglické stíhací perutě, 198. squadrony. Při jednom návratu z bojového letu do hloubky nepřátelského území je nad pobřežím zasažen protiletadlovou palbou, pokouší se sice ještě dotáhnout těžce poškozený letoun domů do Anglie, avšak nakonec nezbývá než riskovat nouzové přistání.

Daří se mu posadit Typhoona na neklidnou hladinu tak, že zůstává sice nezraněn, avšak těžký stíhač jde okamžitě pod vodu, moře se nad ním zavírá; Jiřímu se přece jen podaří dostat se z potápějícího se letounu zpátky na hladinu, ale je sám, záchrana nepřichází. Po dlouhé noci v mlze pojednou pevná půda pod nohama – je to pobřeží – jenomže holandské, a to znamená zajetí...

To se stalo 28. srpna 1943. Přišly dlouhé řady šedých dní zajateckého tábora až do osvobození a návratu zpět do řad RAF. Je stále ve vynikající tělesné i duševní kondici, a tak se jako jeden z prvních Čechoslováků přeškoluje na britský tryskový stíhací Gloster-Meteor. Po návratu domů a setkání s rodinou, která prožila do jednoho značnou část válečných let v koncentračních táborech, pracuje jako zkušební pilot proudových letounů. Létá na všem, co má křídla: dopravní DC-3, Spitfire, akrobatický větroň Jestřáb nebo Me 262; je na vrcholu svých sil a má neocenitelné zkušenosti. Posléze přechází jako dopravní pilot k vládní letce a létá s významnými osobnostmi a delegacemi po celé Evropě. Jenomže kolo dějin se nezadržitelně otáčí a po únoru 1948 komunistická mašinerie postupně likviduje bývalé příslušníky RAF, kteří jsou ji solí v očích. Právě činnost ve vládní letce je Jiřímu osudnou, je bezdůvodně zatčen, když už musel předtím opustit svoje povolání. Přestože se nepodařilo dokázat mu jakékoliv konkrétní přečiny, je stále sledován a vyslýchán.

Jiří Maňák se svou paní Miluškou v Anglii v r.1985.

Nakonec nezbývá než se "uklidit" z Prahy a vrátit se domů na jih. Nejprve jako zemědělský dělník na státním statku, později jako řidič osobního auta s hodinovým platem 3,50 Kčs. Aby uživil rodinu, pracuje přes čas, někdy i více než 150 hodin za měsíc... Teprve po sedmi letech smí přejít na místo nákupčího a účetního v automobilních dílnách státního statku. Jako většina jeho spolubojovníků ze západu je ocejchován jako nepřítel lidu a podle toho s ním komunistická společnost také zachází. Nakonec přece jen svitne jiskřička naděje a po pádu stalinského despotismu a všemocných kultů se s probouzejícím se svědomím národa dočká alespoň formální rehabilitace – je mu padesát let!

Na otázku rehabilitační komise, co chce dále dělat, odpovídá s naprostou samozřejmostí: létat! Musí absolvovat všechny zkoušky zmovu, je to vyčerpávající maratón, ale dokáže to a opět usedá do pilotní kabiny a postupně se propracovává až na kapitánské sedadlo dopravního letadla ČSA. Všechno je tedy zdánlivě v pořádku, Jiří plní precizně svoje povinnosti – až jednoho dne se neštastně vážně zraní při práci na zahrádce (!) a zanedlouho se ohlásí i těžce zkoušené srdce, které statečně snášelo obrovskou psychickou i fyzickou zátěž válečného létání.

Aktivní letecká služba končí, avšak sny a vzpomínky zůstávají. Při každé příležitosti, kdy se objeví na letišti svého mateřského aeroklubu v Českých Budějovicích i jinde – je zase mezi svými – a vždycky se najde místo aspoň "na dvojím", aby si ověřil, že "to" ještě nezapomněl... Naposledy letos – vlastně loni v létě – psal se rok 1992.

Plukovník v.v. – letec Jiří Maňák se stal legendou již za svého života. Sudičky, které stály u jeho kolébky, mu přihřály život bohatýra a on onu sudbu vyplnil beze zbytku, krátce přitom ve šlépějích nadšeného propagátora letectví – svého otce, aby jim dal dospět až k nejvyšším metám. Bylo mu dáno prožít šťastnou epochu národního nadšení pro naše vzdušné moře, kdy spolu se svými bratry patřil k pokračovatelům průkopníků.

Bylo mu však také dáno prožít dobu temna a zloby, plnou zklamání a hořkosti. Dalo by se o něm říci i to biblické – "pil z kalicha života sladké i trpké, příjemné i odporné"... vše několikanásobně umocněné nad běžný lidský průměr.

Na několika řádcích nelze snad zpětně přehrát celý ten kaleidoskop událostí, jimiž je lidský život protkán – už vůbec ne život nabitý dramatickými zvraty, život zasvěcený pravdě a boji za její věčnou platnost.

S plukovníkem Jiřím Maňákem se rozloučíme zítra v 11 hodin v obřadní síni strašnického krematoria v Praze.

Zůstane v paměti jihočeských letců a členů aeroklubu jako zářný příklad osobní statečnosti, velké studnice vědění a přitom tiché osobní skromnosti.

Zůstává nedostižným vzorem a děkujeme mu za chvíle, které jsme směli prožít s ním a vedle něho.

Jiří - jsme šťastni, že Ti bylo dopřáno dožít se přece jen i té pozemské spravedlnosti a vytoužené svobody, pro niž jsi Ty a Tvoje rodina tolik obětoval.

Zrodil ses z generace, pro niž vlast a národ nebyly prázdnými pojmy, a věříme, že Bůh nedopustí, aby Tvoje činy, myšlenky a ideály mohly být kdy zapomenuty...

RNDr. M. Prokop

P.S.

My všichni žijící si uvědomujeme, že je nemožné splatit dluh, který máme vůči našim letcům. Oni to byli, kteří na nebi Polska, Francie a Anglie se postavili jako první organizovaná síla proti nepříteli. Je na nás, jak budeme cítit alespoň jejich památku; nechybí nám v našem městě třeba Maňákova ulice? Vždyť zatím co Jiří bojoval, prožili ostatní členové rodiny v nacistických koncentračních táborech celkem 21 roků, 11 měsíců a 13 dní...

Válečná vyznamenání plk. v.v. Jiřího Maňáka:

Čtyři československé válečné kříže 1939 – 45
Tři medaile za chrabrost
Medaile za zásluhy I. stupně
Pamětní medaile se štítkem Francie a Velké Británie
Anglický letecký válečný kříž D. F. C.
Anglická hvězda 1939 – 1945
Anglická hvězda evropských leteckých posádek
Roseta k anglické hvězdě (místo atlantické)
Francouzský válečný kříž
Palma s citací k francouzskému váleč. kříži
Ruská medaile za vítězství
Řád Rudé hvězdy
Řád M. R. Štefánika

"Českobudějovicko", leden 93.

O VOJÁCÍCH

Alois E.Melichar byl u Tobruku a Dunkirku,kde při výbuchu miny zahynul.Kdo ho znal,nechť napíše jeho vnukovi na adresu:G.Procházka,10355 Jabobsen St.,Mission, BC, V2V 4H9',Kanada. Melicharova dcera Ludmila žije doma.--Také letos v květnu se u Klapálkova hrobu sejdou jeho kamarádi z blízka i ze zámoří. Další info: Plk.Stan Kraus,Holín č.1, 506 01 Jičín.--Polda Rozbořil daroval $10.000 olomoucké univerzitě a tím vytvořil Nadaci České národní rady americké,z které budou dostávat stipendia nadaní studenti. Polda maturoval na gymnásiu v Prostějově.--Dodatek k vedlejšímu článku o gen.Golianovi: komunistická msta šla tak daleko,že paní Jarmila Golianová byla zatčena 22.ledna 1951 a vězněna po 4 roky. Napsala nám mj.:"Po okolnostech smrti mého muže pátrat nepřestanu a doufám,že pravdu objevím".--Urna s popelem npor.Vladimíra Hornofa,který padl 20.11.44 ve francouzské tankové jednotce u Belfortu, je uložena v rodinné hrobce na Olšanech. Vedle kapitánů Coufala a Procházky, byl Vladimír Hornof, jedním z prvních čs.důstojníků,kteří byli jako dobrovolníci přijati do armády Svob. Francie.--Na březen připadá 100.výročí narození významného vojáka I.republiky, div.gen.Václava Šáry,rodáka ze Struhař u Blovic.--"Čs.Voják" měl článek "Případ Kutlvašr". Gen.Karel Kutlvašr se narodil v Michalovicích u Havl.Brodu,byl zraněn u Zborova,za I.republiky pomáhal budovat čs. armádu,válku přežil zázrakem,v květnu 45 velel pražskému povstání,v květnu 49 odsouzen komunisty na doživotí a vězněn 11 let. Zemřel 2.9.1961 po srdečním záchvatu.Byl to statečný muž.--Vynikající je článek R.Cílka v "Západu-Today" nazvaný "Hnali nás na smrt!". Je to interview s plk. Tomášem Sedláčkem a pojednává o bojích na Dukle a SNP.--První čs.voják co padl u Dunkirku v r.44 byl /podle Mirka Kafny/ svob.Gabriel,od 1.tankové roty 2. tankového praporu.Bylo mu 20 let. Německá mina se mu stala osudnou.--M. Kafno plánuje návštěvu Moravy a těší se,že se sejde s Trpíkem a Řezníčkem.--O podzemním odboji v době Protektorátu pojednává knížka Josefa Tomeše "Historie v čase zkoušky", 78 stran. Autor dopisoval do "Hlasu revoluce".--Sdružení čs.exulantů v sev.Anglii,které vede Hugo Mellion,bude mít výroční valnou hromadu 8.5. V neděli 27.6.se členové účastní přehlídky a mše v Chester. Dobrým pomocníkem skupiny byl až dosud JUDr.Hanuš Pressburger, 167 Morningside Rd.,Edinborough,EH10 4AX,Skotsko,který odchází do ústraní a bude hrát jen bridge.--I.Procházka z Vokovic nám poslal 2 válečné fotky por.Mirka Plešmíta;bojoval se Sv. Francouzi v sev.Africe a v 50.letech byl popraven komunisty.--"Reflex"měl dokument.článek Stan Motla "Otakar Jaroš".Analyzuje bitvu o Sokolovo,kde padlo 400 Němců a 400 našich. Jaroš dostal posmrtně titul Hrdina SSSR,jako první cizinec vůbec. U Sokolova bojoval také Josef Buršík.--Jiří Zezulák sloužil na gšt.VTU jako osobní řidič plk.Horáka a plk.Dubského; v 50.letech byl vězněn. Kdo ho znal? --Milica Hasalová-Moravčík nám z Edmontonu poslala kopii dopisu,který 18.8.1944 jejímu otci, gen.Ant.Hasalovi-Nižborskému,adresoval dr.E.Beneš. Bylo to v době,kdy byl odvelen na Podkarpatskou Rus,jako přidělenec vládního zplnomocněnce Fr.Němce.--"LN" přinesly zprávu,že po únoru 48 vstoupilo do řad Fr.Ciz.legie na 4.000 našich mladých mužů.Jedním z nich byl Jaroslav Čermák.Sloužil v Indočíně a pak pracoval pro franc.zpravodajskou službu v Německu. V květnu 53 byl třemi ozbrojenými"železničáři"přes Žel. Rudu unesen do ČSSR a tak začala jeho 13ti-letá cesta po kom.věznicích a prac.táborech.--"Moravské Listy" měly 16.2.zajímavý článek o plk.J.Fajkusovi-"Vzpomínky vojáka záp.fronty".V 50. letech byl vězněn.Žije ve Val.Meziříčí.--Nové informace obsahuje článek R.Nielsena/býv.red."Tor.Staru"/ -psaný pro "R.Digest"-o L. Zinkovi"The Journalist who had it right".Také "Ottawa Sun"přinesl tribut Zinkovi pod názvem"Lubor Junior?"z pera P.Stockland-a.--Starší syn gen.S.Ingra,Ivo má adresu:I.S.Ingr, 11111-43rd Ave. Edmonton,Alta.T6J OX6,Canada. Máme od něho pěkný dopis,kde píše mj.:"Přeji Čechám a Čechům vše nejlepší, ale já jsem teď Kanadan,mé děti se narodily v Anglii a moje vnoučata zde. A za adresu plk.gšt.Procházky v Zimbabwe děkuji.." Dal nám svolení k uveřejnění adresy.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Hrdina Slovenského národního povstání v r.1944, gen.Ján Goliáš, se narodil 26.ledna 1906 v Dombovaru,okres Tolna,v dnešním Maďarsku. Jeho otec Rudolf /nar.1873/ byl Slovák z Velkých Šuran a jeho matka Gizela /nar. 1881/ byla z Komjatic. Dětství prožil Ján Goliáš v Polním Kesově,v Urmíně a v Trnovci nad Váhom. Rodina byla početná;měl 9 sourozenců. Středoškolské vzdělání začal v řádu "Školských bratří"v Bojné u Nitry. Během války se vyučovalo maďarsky,od r.1918 slovensky. V r. 21 šel na strojní prům.školu do Bratislavi a po maturitě na voj. akademii v Hranicích. Vyšel jako poručík dělostřelectva a po intensivním školení v Olomouci, dalších 9 let působil v Litoměřicích a v Čáslavi,kde poznal svou budoucí manželku. Prošel jezd.kurs v Č.Budějovicích a jezdecké učiliště v Pardubicích,kde se oženil. V roce 1937 byl přijat na Vys.školu válečnou,ale po skončení 2.ročníku byl odvelen k velitelství divise do B.Bystrice. Po rozpadu republiky se usadil se svou českou manželkou na Slovensku,ale slovenský štát bral jako nutné zlo,jako provizorium. Jako velitel posádky v Trenčíně se zapojil do odbojové práce. Krátkou dobu byl se slovenskou jednotkou na Krymu.Po návratu byl podřízen pro-německému gen.Turancovi v Bánskej Bystrici. Cílevědomě začal organizovat /jako náčelník štábu pozemního vojska/ slovenské jednotky pro případ ozbrojeného povstání. V březnu ho ilegální Slovenská národní rada po dohodě s MNO v Londýně ustanovila velitelem příprav vojenského povstání. Léto 1944 bylo pro plk.Goliána kritickým obdobím:přípravy vrcholily,hromadily se problémy se sovětskými partyzány a jeho paní očekávala první dítě./Po narození synka byla dopravena do bezpečí do hor./ Dne 29.srpna večer vydal Goliáš rozkaz slovenské armádě,aby vstoupila do povstání. Pak se události řítily kvapem:statečný odpor,zoufalý nedostatek zbraní,nemožnost přijmout okamžitě nabízenou pomoc anglických a amerických zbraní.Slovenští vojáci se stáhli do hor a přešli na partyzánský způsob boje. Zradou došlo k zajetí obou velících generálů, Viesta a Goliána, 3.listopadu,v obci Bukovec na Horehroní. Následovalo jejich odvlečení do Berlína,výslechy. O jejich tragickém konci není nic známo. Přišli o život vinou Němců, nebo se stali zajatci Sovětů a zahynuli někde na Urále? Po komunistickém puči v r.1948,se stal i mrtvý gen.Golián nepohodlný a zmizel z historie SNP. Nazvali ho zrádcem a zaprodancem Londýna. Několik pravdivých článků o něm vyšlo v r.1968,ale pak zase nastalo temno a pravda se dostala na světlo Boží až po listopadu 1989. Konečně se o tomto statečném muži může psát pravdivě a nezkresleně. Jeho vzácná paní, Jarmila, žije v Praze a dala nám k dispozici podklady pro tento článek. Mimochodem měla radost,že jsme na generála Goliána nezapomněli ani v Kanadě: u symbolického pomníku TGM na Masaryktownu byla lípa s kamenem,na kterém byla jména generálů Viesta a Goliána. Tento kámen zasadil do země jejich válečný druh a přítel, generál Mikuláš Ferjenčík,který tehdy žil va Wadsworth,IL.

V Anglii 1942, 3.rota I.praporu.. Důstojníci viditelní v pozadí jsou npor.Josef Svatoň a npor. Míla Kašpar; v soutěžích ve střelbě z pistole se oba vždy umístili na prvních místech. Říkalo se o nich,že se s pistolkou asi už narodili.. Tento snímek je z archívu plk.J.Svatoně a jsou na něm mimo jiné: Berda,Bychler,Štencl,Karpinský,Linhart,Šulc,Kudelka,Zbroj,Kratochvíl,Marković,Fikrle,Blažek,Pospíchal,Řažábek,Hafraň,Prušek,Kříž,Frankl,Pecen,Svatoš,Milek,Šenk,Popelář,Silberstein,Kludman,Škarvada,Fridman,Rot,Herskovič,Kaňovský,Šenk,Hodař,Ulrich,Popel,Čulík,Haluzka,Šnábl,Bloch,Borsík,Holec,Větvička,Jelínek,Ickovič,Hmčíř,Havlíček, Homolka,Zhoř a Kalaš. Kdo je pozná a kdo ví další jména? Na rubu fotografie je adresa:T.Jambor,Kudrnova 55,620 00 Brno.

O PARAŠUTISTECH

Vydavatel t.l.dostal dopis, ve kterém se pisatel ptá:"Kdy už konečně někdo objektivně zhodnotí heydrichiádu jako akci zvoranou od A až do Z a kdy už přestaneme označovat za hrdiny ty,kteří jimi nebyli?"Býv.člen paraskupiny CALCIUM-PEWTER,A.Vyhňák, resident Toronta,si sedl a napsal pro "KL" komentář na tuto otázku. Jeho výhodou je,že znal osobně z výcviku v Anglii pět ze sedmi mužů,kteří padli v kostele v Resslově ul.v Praze v červnu r.1942. Úvodem doznal,že sám nad heydrichiádou někdy uvažoval kriticky,např. ve věci samopalu Sten gun. Měl-li být vzbuzen dojem,že atentát byl dílem domácího odboje,pak nebylo logické,aby tato zhola nespolehlivá angl.zbraň hrála při atentátu vůbec nějakou roli. A.Vyhňák konstatuje,že vhodnější zbraní by byla jistě německá strojní puška typu Schmeisser a dodává,že místo dvou parašutistů tam mohli být např. čtyři. Dva s automaty,dva s bombami. Nebo alespoň tři: ten třetí jako záloha na krytí ústupu,zvlášť když existovala možnost,že Heydrich bude mít ozbrojený doprovod. A.Vyhňák je přesvědčen,že rozkaz k provedení atentátu dal dr.Beneš a že se tím octl v pozici vůdce národa-jedinečného v historii-který úmyslně vyprovokuje nepřítele k represáliím na vlastním lidu,aby z toho politicky těžil. A.Vyhňák si položil otázku,zda by podobný rozkaz vydal TGM a odpovídá,že ne, protože Masaryk, i když pacifista,válku za spravedlivou věc sice neodmítal, ale nežádal by oběti na nevojácích. Beneš měl tu nevýhodu,že musel za národ čelit největšímu zločinci a jeho ďábelské mašinerii,které kdy svět viděl. A po něm ještě jednomu-Heydrichovi. Pokud se týče výtky,že parašutisté byli vysazeni nepřesně, A.Vyhňák zdůrazňuje:"Vysazování parašutistů nebylo snadné.Cesta byla dlouhá,orientace stížena špatným počasím a nedostatkem meteorologických zpráv nad Evropou a doma. Za těchto okolností nalezení nějakého malého políčka bez naváděcího přístroje bylo přímo zázrakem". V souvislosti s velitelem skupiny SILVER A,npor.Alfrédem Bartošem,A.Vyhňák připouští,že Bartoš porušil jedno z důležitých konspiračních pravidel:usadil se tam,kde byl znám,a Londýn to přijal. /Ke zbývajícím bodům Vyhňákova "memoranda"se vrátíme příště./--Málo známá je postava záp.parašutisty Václava Knotka. Narodil se 27. 5.1910 v Prostějově a spáchal sebevraždu v komunistickém vězení v Praze 16.6.1948. V Olomouci vystudoval na učitele a učil na několika místech v českých zemích. Byl vynikajícím radioamatérem. Z Protektorátu odešel 6.3.40,už 27.3. byl v Agde. Od 15.5.byl pobočníkem velitele I.praporu 2 p.p.,prodělal franc.tažení,13.7.se octl v Liverpoolu. Sloužil v kulometné četě 5.roty,od 15.2.42 působil u 2.odboru MNO jako instruktor pro šifrování a vedoucí provozní skupiny/určoval hesla,volací znaky a spojovací plán každého desantu/.V září 44 prošel kursem na STS 40 v Bedfordu/přijímání materiálu, skupin a letadel/.V říjnu 44 absolvoval para výcvik v Ringway a zařazen jako velitel desantu CHROMIUM,spolu s K.Tichým a J.Štursou/.Operace nebyla uskutečněna. Od 5.6.45 pracoval v hodnosti škpt. jako šifrovací důstojník na MV,pak ve Svazu nár. revoluce a na min.zahr.věcí. Pomáhal organizovat zpravodajskou kancelář prof.V.Krajiny.V březnu 48 se dostal do Anglie,poslán americkými zpravodajci do Prahy 15.6.48. Příštího dne byl zatčen a večer téhož dne spáchal ve vězení sebevraždu. Za vál.zásluhy dostal Čs. vál.kříž a franc. Croix de guerre. --V provozní sekci VRÚ působil Jiří Louda,který žije v Olomouci.-- Na Velehradě byla loni odhalena pam.deska parašutistovi Ludvíku Cupalovi ze skupiny TIN.Letos 15.1.byla v zasedací síni Obecního úřadu ve Velehradě výstava o něm a podle historika M.Pospíšila z Kunovic, byl promítnut vhodný film.Cupalův druh,Jar.Švarc přišel o život v kostele v Praze.

V létě 1940 přijel mezi naše vojáky do Cholmondeley Parku president dr.Edvard Beneš, který na fotografii hovoří s por. Bernardem Šikem. Foto je z archívu Fr. Trpíka,který vzadu poznamenal,že por. Bernard Šik byl jeho velitelem a že zemřel v Anglii 15.prosince 1971. Jsou po něm pozůstalí? Kdo o Šikovi ví víc?

Jedním z prvních představitelů naší vlády v Anglii, kteří se přijeli podívat do Cholmendeley Parku v r.1940, byl tehdejší ministr obrany Jan Masaryk. Byl nastoupenými vojáky srdečně uvítán a pronesl krátký projev,který dával naději do budoucna,ač v té chvíli Anglie stála ve válce osamocena.

HRDINNÁ SMRT VELITELE PARASKUPINY SILVER A

podle vyprávění Elišky Dusilové a paní Kerhartové zapsal Václav K r u p k a v prosinci 1988 /

Tragická událost končící hrdinnou smrtí velitele paraskupiny Silver A byla již popsána v řadě knižních publikací. Při jejím popisu se vycházelo především z písemného hlášení pardubických gestapáků Krebse a Hanauskeho z 21. června 1942, které podávali nadřízeným orgánům. Oba ovšem svou zprávu stylizují tak, aby vyzněla v jejich prospěch. Shodou okolností po 46 letech se našly dvě svědkyně, které byly očitými svědky této tragické události. Prvá je dcera MUDr. Bartoně, tehdy jí bylo 11 let. Po zatčení MUDr. Bartoně 20. července 1942 se ujali dvou opuštěných dětí, jedenáctileté Elišky a dvanáctiletého Jana, sousedé bydlící o tři domy dále od domu Bartošových. Jmenovali se Hakovi. Dům MUDr. Bartoně se nalézal uprostřed Smilovy ulice / čp. 353 / Po zatčení obou rodičů děti vyhnali ven, dům uzavřeli a zapečetili.

Paní Eliška, provdaná Dusilová, vzpomíná :

„ Druhý den po zatčení mých rodičů jsem se navečer po 19. hodině vracela z města k Hakům, kteří se nás ujali. Zkrátila jsem si cestu do Smilovy ulice průchodem parčíku. Tehdy se mu říkalo U kostelíčka, nyní je tam pomník bratranců Veverkových.Kousek přede mnou šla nějaká paní a vedla kolo. Náhle za sebou slyším hvízdání na policejní píšťalku a dusot nohou. Předběhl mě mladší muž. Když jsem se pootočila, vidím, že za ním asi 50 metrů běží dva muži, v rukou drželi pistole a střílelí na prohajícího. Ten pak, když doběhl ženu s kolem, odhodil kabát a aktovku, vytrhl jí kolo z rukou, nasedl a ujížděl ke křižovatce Smilovy ulice. Shodou okolností končil v tu dobu v Národním domě, přejmenovaném Němci na kino Gloria, odpolední program a někteří němečtí vojáci byli ještě před kinem.

Ačkoliv kynula naděje, že Bartoš na kole pronásledovatelům ujede ,uvědomil si parašutista zřejmě, že na kole neprojede mezi těmito vojáky. Stačilo, aby některý voják do kola střelil, a po pádu by pak bylo snadné parašutisty se zmocnit. Seskočil tedy s kola a odhodil ho. Se zbraní v ruce proběhl na křižovatku Smilovy ulice a odhočil na levou stranu. Oba pronásledovatelé běželi také po levé straně Smilovy ulice a občas vystřelili na prohajícího. Také já jsem došla na roh křižovatky. Ulice byla kromě prohajícího a jeho pronásledovatelů liduprázdná. Pouze na pravé straně pokulhával - silně kulhaje - nějaký muž. V dálce vidím pronásledovaného / Bartoše jsem neznala /, který v běhu - když doběhl k našemu domu - vzal za kliku, ale když zjistil, že je zamčeno, pokračoval v běhu, bral za více klik, vše bylo zamčené, občas se zastavil, na pronásledovatele vystřelil, aniž však některého z nich zasáhl. Oni po něm v běhu také stříleli. Běželi stále po levé straně ulice. Ještě jsem zahlédla, jak pronásledovaný muž na rohu křižovatky Smilovy a Sladkovského ulice, v místech, kde byl koloniál pana Snorfajla, upadl. Zahlédla jsem, jak k němu oba muži / byli to pardubičtí gestapáci / doběhli a jeden z nich nesl nějakou aktovku. Celá vyděšená jsem vběhla do domu Hakových.

Ještě si vzpomínám na jednu věc: Několik dní na to jsem v místech, kde upadl pronásledovaný / Bartoš /, na sohodu u koloniálu uviděla stopy po střelách. Vypadalo to tak, jako by do ležícího někdo střílel seshora, bylo mě to divné."

Dalším očitým svědkem byla paní Kerhartová, tehdy čtrnáctiletá dívka. Bydlela s rodiči ve Sladkovského ulici, nedaleko místa tragedie. Ten den navečer se právě vracela domů Smilovou ulicí. " Šla jsem po pravé straně ulice, na ulici jsem neviděla žádné lidi. Když jsem došla do poloviny ulice, slyším za sebou na levé straně ulice dusot a střelbu. Zastavila jsem se a vidím běžet nějakého člověka a za ním další dva, kteří ho dobíhali. Uslyšela jsem výstřel a vidím, jak pronásledovaný muž padá na poštovní schránku, která se nalézala na domě koloniálu. Muž zůstal ležet bez hnutí, když k němu oba další muži doběhli. Celá vyděšená jsem se ryohle vzdálila, přešla křižovatku a zabočila do Sladkovského ulice, kde jsme bydleli. Ještě jsem viděla na pravé straně nějakého kulhajícího muže a nějaké vojáky na křižovatce. Víte ,nevím, byla jsem značně poděšená."

Známe-li nyní svědectví očitých svědků a srovnáme-li hlášení gestapáků, poznáme, jak si ohtěli přivlastnit příčinu Bartošovy smrti. V parčíku byla vzdálenost mezi nimi a Bartošem přibližně 50 metrů. Bartoš byl rekonvalesoent po těžkém kloubovém revmatismu, který ho upoutal měsíc na lůžko. V tomto stavu se mu jen těžko běželo. V parčíku uviděl ženu s kolem. Svitla mu naděje uniknout pronásledovatelům. Pro jízdu však potřebuje volné ruce, proto odhazuje aktovku a plášť, které měl zřejmě v jedné ruce a v druhé pistoli. Vytrhne kolo, nasedne a ujíždí. Na rohu křižovatky jsou však vojáci a gestapáci na ně křičí, aby ho ohytili. Mezi nimi na kole neprojede ,stačilo by, aby některý z nich do něho strčil, následoval by pád a nebezpečí, že ho ohytí živého. Se zbraní v ruce však mezi nimi proběhne. Proto odhazuje kolo a dá se do běhu Smilovou ulicí po levé straně. Občas se zastaví a vystřelí. Je tu ještě jedna naděje: vběhnout do domu doktora Bartoně nebo jiného člověka a tam se skrýt, v ohodbě případné střílet na toho, kdo vstoupí do domu nebo zmizet s útěkem a krytím se v zahradách, které byly za domy, a v některém domě se sohovat. Netušil o - všem, že jak u Krupků, tak u Bartoňů ho předešlo gestapo. Dotek kliky u domu doktora Bartoně, ale i u jiných ho o tom přesvědčil. Jaký šok a zklamání asi následovaly! Poslední možnost - - jen nepadnout živý do rukou gestapa.. A tak o kus dál jedná tak, jak mu velí důstojnická čest.

Gestapáci ovšem později popisují, že jeden běžel po levé a druhý po pravé straně ulice , tak, jak káže správný vojenský postup při pronásledování nepřítele v ulicích města. Nemohou přesně mířit, protože se „Motyčka" kryje mezi chodci jdoucími po ulici. My víme od očitých svědků, že oba běželi po levé straně ulice ; ulice - až na kulhavého muže na pravé straně - byla prázdná. Před křižovatkou prý ho zasáhli jednou střelou. Běžel ještě deset kroků a pak upadl. Krebs a Hanauske se stali hrdiny a očekávali poohvalu od svých šéfů, čehož se jim skutečně dostalo.

Pravda ale byla jiná, což potvrdily nezávisle na sobě obě svědkyně. Bez zajímavosti nezůstane ani svědectví paní Elišky Dusilové, která další den viděla na betonovém sohodu u vchodu do koloniálu, tam,kde padl Bartoš, stopy po střelách na horní straně sohodu. To znamená, že oba gestapáci stříleli po n o h á c h Bartoše, ohtěli ho dostat živého. To by byl teprve úspěch ! Velitel Silveru A jim však unikl. Tedy alespoň oni ho usmrtili ranou do hlavy. Pitevní protokoly v Pardubicích a po převozu Bartoše do Prahy hovoří však jinak. Rána v pravém spánku a dokonce dva vstřely do jednoho místa s ožehnutým okrajem a stopami po střelném prachu.

Protokoly hovoří jasně: velitel SILVERU A ukončil sám svůj život, aby nepadl živ do rukou gestapa.

Článek jsme přetiskli z čísla 7-8, 1992 "Zpráv" Klubu přátel Pardubicka,které rediguje PhDr.Jiří Kotyk, Nábřeží Závodu míru 1835, 530 02 Pardubice. Jeho zásluhou vycházely podobné články i za zlých dob komunistické vlády. Pomáhá mu 10 členů red.rady.

Z České republiky

V Bratislavě rozhodli, že všichni Slováci žijící v ČR a žádající o české občanství, musí žádat na Slovensku o propuštění ze státního svazku SR; papír bude stát 2.000 slov.korun.--Láďa Nyklíček z Plzně zdraví Otu Horu v Ottawě.--66 občanů moravské obce Javorník peticí požádalo o připojení ke Slovensku.--P.Židlický /Sídliště míru 494/III, 392 01 Soběslav/ nabízí jakoukoliv českou knihu, novou i antikvární.--Znamenitý "Český Dialog" /K lipám 24, 190 00 Praha 9/ přinesl článek J.Kudláčka "O exilu, nenávisti a sametu"; hlavní myšlenka: nepotrestané zlo je zákonitě zárodkem zla nového!--ČOS má dnes 190.000 členů. Na 900 jednot se soudně dožaduje vrácení majetku. Pod střechou ČOS našlo útočiště 52 sportů, včetně softbalu a lední metané. Novým starostou se stal Stanislav Doutlík.--Kdo ví cokoliv o osudech ruské emigrace v ČSR, nechť napíše na: V.Skripnik, Přemyslovská 14, 130 00 Praha 3.--Hradečtí fotbalisté hráli v Mexiku. Bylo jich 24 a chválili oběd v krajanské restauraci "U Klasů".--Krajané jsou zváni, aby navštívili Deylovu Společnost, Maltézské nám.14, 118 44 Praha 1-Malá Strana. Zve je ředitelka Milada Rybářová.--Vyšlo další číslo "Mykologického sborníku", Karmelitská 14, 118 01 Praha 1. Stručný obsah výtisku je uveden anglicky a /asi ze setrvačnosti/ rusky.-Do čela Čs.ústavu zahraničního, Karmelitská 25, 118 31 Praha 1, byli zvoleni: J.Šlápota /předseda/, P.Brom, M.Píchal, J.Vajce a J.Kolínský/tajemník/. Ústav vydává měsíční " Informační Bulletin".--"MF-D" přinesla v šesti pokračováních studii "Příliš snadné únorové vítězství" z pera K.Pacnera.--"LN" napsaly, že výraz Česko je "sprostý, urážlivý a nemožně zní".--Předseda českých komunistů oznámil, že navrhne nový název: Strana demokratického socialismu. Věří, že vyhrají příští volby.--Oddíly PTP v letech 1950-54 prošlo na 60.000 osob, z toho na 22.000 z politických příčin.--Za úpravami vnitřku kostela sv.Tomáše ve Vyšším Brodě stojí Petr Ziegrosser st., se skupinou obětavých přátel.--Mluvčí Nadace Charty 77 v Praze je komunistka Božena Jirků, 45. Stále pracuje v televizi.--Býv.svazák Jan Beer byl agentem StB od svých 15ti let. Ještě v listopadu 89 působil na Václ. nám. jako provokatér a dokonce se souhlasem StB mluvil z balkonu Svob.Slova k demonstrantům.--Pod české zahr.ministerstvo spadá Středisko pro nevládní styky, Loretánské nám.5, 125 10 Praha 1. Ředitelem je P.Hrončok.--Vlaky s nežádoucími cizinci z Německa mají projíždět ČR. Jde asi o 50.000 osob. Jsou obavy, že většina z nich cestou zmizí a požádá v ČR o azyl.--Drtivé většině Slováků vězněných v ČR za kriminální delikty se nechce domů.--Byla obnovena činnost "Klubu za starou Prahu".--Nejochotnější švec v Praze je p.J.Vyskočil v Branické ulici. Pracuje na počkání.--"Svatobor" měl valné shromáždění 23.2. Adresa: Mostecká 1, 118 00 Praha 1.--Opravuje se rotunda sv.Martina na Vyšehradě.--Také hospoda "U Rozvařilů" na Poříčí, s vlastním pivovarem.--J.Tomeš sestavil článek "Pražské mládí Jana Masaryka". Prozradil, že Jan nikdy neudělal ústní maturitní zkoušku.--"Rakovnické Noviny" měly pěkný článek o V.Majerovi. Na Majerově ulici v Lounech stojí zatím jen několik domů, ale další se plánují.--Hotel Grand v Jilemnici býval chloubou kraje. Nyní se o tento majetek zase uchází právoplatný majitel Jar. Hrouda, ale má potíže.--V Heřm.Městci vychází obsahem bohatý zpravodaj "Leknín". Ved.redaktorem je S.Valášek.--Beskydská hora Smrk z čeladenské strany je úplnou holinou. Postaraly se o to úlety emisí z chemiček a elektráren. Budou Beskydy bez stromů?--"MF-D" pokračuje ve vydávání jen díky injekci peněz z Francie; ve vedení je Zd.John.--Výrobce skotské whisky J. Walker uvažuje o vstupu na český trh; zatím dováží za rok jen 6 milionů kartonů po 12ti láhvích.--List býv.pol.vězňů "Věrni zůstali"/Žitná 47, Praha 1/ přinesl zprávu, že ve Vietnamu bylo komunisty zajato 21 Čechoslováků, kteří byli dopraveni do Ruzyně k výslechům. Asi po třech letech "školení" byli propuštěni.--Český Lit.Klub má adresu: Hradecká 6, 130 00 Praha 3-Vinohrady.--Sušice mají zas desku am.armádě..

Krajané v Montrealu si jistě vzpomenou na Láďu Nyklíčka, který tam před několika lety žil. V létě loňského roku zastával zodpovědné místo v plzeňské Besedě a návštěvníkům ze zámoří předvedl, jak rychle reagují tzv. "černí šerifové!" Láďa stiskl poplašný knoflík v kapse a do dvou minut se odněkud přihnali tito tři muži, připravení k akci. Plzeňské pohostinské podniky měly dříve potíže se živly, které vyvolávaly rvačky a obtěžovaly či okrádaly turisty. Po zavedení "černých šerifů", tento nešvar zmizel.

Přestavujeme redakční kolektiv moravského měsíčníku humoru a srandy "Trnky-Brnky" ve Vizovicích u Brna. Pracují obětavě a dlouhé hodiny, ale práce se jim daří. Mají prý náklad kolem 200.000 výtisků a na mnohých místech v České republice není list k dostání. Vydavatelem je R. Jaroněk. Adresa: P.O.Box 55, 763 12 Vizovice, Czech Rep.

Predplaťte si MOSTY!

Aj Vy po nich môžete prechádzať
k priateľom ponad hranice, ponad colnice
i ponad rieku Moravu!

Predplatné na rok 1993 je 225,- Kčs, na pol roka 105,- Kčs (predplatné je znížené o poštovné za podanie poukážky C). Do Európy na rok 70 DM, do zámoria 90,- USD (alebo ekvivalent v inej mene).

Stačí, ak pošlete predplatné obyčajnou žltou poštovou poukážkou „C" na adresu:

MOSTY, Radvanská 1, P.O.B. 220, 814 99 Bratislava 1

a ako odosielateľa uvediete seba alebo toho, komu MOSTY predplácate. Ak to nie je to isté, prosíme Vás, aby ste nás na to upozornili na rube ústrižku pre prijímateľa.

Ak sa pre predplatné rozhodnete neskôr, pošlite nám predplatné znížené o sumu za už vydané čísla. Ak poukážete plné predplatné, pošleme Vám dodatočne aj všetky predchádzajúce čísla.

MOSTY

Coming Soon... Inside Information on Energy Efficiency

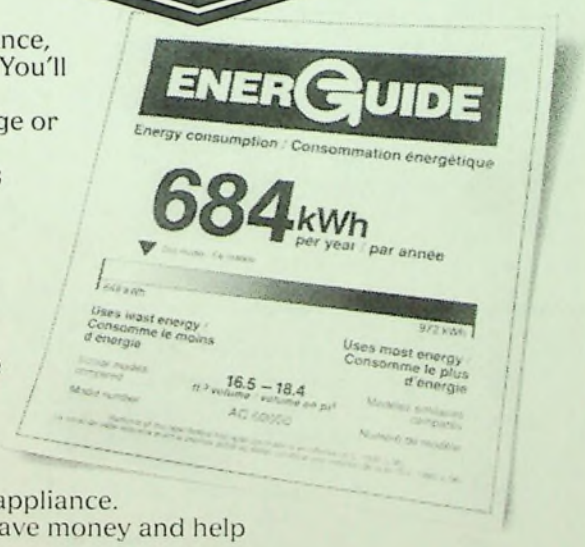
If you're looking for a new appliance, look for the new EnerGuide label. You'll find it on every new refrigerator, freezer, clothes washer, dryer, range or dishwasher, sold in Canada.

The new EnerGuide label shows the typical amount of energy an appliance will use in one year. By looking at the label, you can compare the energy consumption of one appliance to others with similar features.

The lower the number, the more energy-efficient the appliance. It's that simple.

Choosing an energy-efficient model today can add up to a lot of savings over the lifetime of the appliance.

So become energy wise. You'll save money and help the environment at the same time.

It pays to read the new ENERGUIDE *label.*

Energy, Mines and Resources Canada
Énergie, Mines et Ressources Canada
Canada

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Býv.pardubický salesián a duch.správce našich v Austrálii, dp.Petr Eliáš, je dnes administrátorem plzeňského arciděkanství. Loni navštívil Svatou zemi.--Z Počátků u Žirovnice emigroval v r.51 Jan Vopravil. Kdo ho znal?--J.K.Baby /dr.Josef Kratochvil/ napsal před lety knihu pro mládež "Stateční hoši". Nyní se doma připravuje 14.vydání. Autor žije v Německu.--Ve vatikánských kruzích se znovu diskutuje možnost prohlášení Jana Husa za svatého a tím by byl zcela rehabilitován, podobně jako Joanne d´Arc.--Na sjezdu v Hradci byl novým předsedou Čs. soc.demokracie zvolen býv.komunista M.Zeman; Jiří Horák byl zvolen čestným předsedou. Zeman prohlásil, že naváže spolupráci s Lib.soc.unií /Trnka/, s důchodci/dr.Kotas/, příp.s moravskoslezskými tradicionalisty. Sjezdu se účastnili ze zahraničí K. Hrubý, O.Koutný a J.Gut, ale jen jako hosté bez hlasovacího práva.--Rektor Nepomucéna, dr.Karel Vrána, s pocitem smutku přijal zprávu, že v Paříži zemřel jeho dlouholetý přítel, prof.Jaroslav Trnka /11.října 1992/.--V Anglii zemřel brzy po návratu z Prahy, Zdeněk Mládek, 65. Narodil se v Trutnově 9.2.1928 a po únoru 48 emigroval do Belfastu v sev.Irsku, kde vybudoval se svým otcem Josefem a bratrem Milanem moderní továrnu. Po změně poměrů doma založil v ČR 4 obchodní domy. Pomohl finančně Hradci Králové, aby na Masarykově náměstí byla znovu umístěna busta TGM.--Došel dotaz, kde je k dostání kniha V.Škutiny "Český šlechtic František Schwarzenberg", 270 stran. Poslední 2.vydání vyšlo v nakladatelství Rozmluvy, Vinohradská 28, 120 00 Praha 2.--Jiří Loewy vydal znovu "Právo Lidu", neperiodický exilový samizdat, 6 stran. Adresa: POL e.V., Postfach 13 09 31, 5600 Wuppertal 1, Německo. V čísle byla zpráva, že ve Švédsku zemřel Ing.Jan Pollák, v Německu dr.P.Šádková a v Anglii Karel Rejchrt.--Pavel Mazourek /Adelaide, Austrálie/ navštívil Brno a poskytl interview "Moravským Listům". Mluvil hlavně o domorodcích a Ayer´s Rock.--Standa Vogt /Melbourne/ navázal díky "KL" kontakt se svým býv.spolužákem z pardubské OA V.Novákem v Kalifornii.--O.Rambousek napsal do "Polygonu" článek "Ve smyslu stávajících zákonů". Týká se tří obětí kom.justice v 50.letech /mjr.C.Novák, V.Švéda, Zbyněk Janata/. "MF-D" zveřejnila bilanci provokativní akce StB "Kámen" v letech 48-49. Vyšlo najevo, že se po únoru 48 komunisté nejvíc obávali, že do zahraničí odejde pres. Beneš a ministr zahraničí Jan Masaryk, proto prvního zcela izolovali a druhého zabili.--J.Plhoň a J.Štrba redigují časopis nepomucenských bohoslovců "Brázda".--Poslední číslo "Čs.Sokola v zahraničí" za redakce arch.R.Fialy má 52 stran.--Také "Našinec" v Jižní Africe /Box 27713, 0132 Sunnyside/ za redakce J.Trojáka se má k světu: č.1/93 mělo 76 hutných stran. List zdůraznil, že vůdce jihoafr.komunistů Joe Slovo není českého původu.--Ing.Mir.Zikmund, známý cestovatel, byl u krajanů a klokanů v Austrálii. Největší jeho dojem: klokaní a pštrosí farma krajana Jana Nedvěda poblíž Sydney. Jinak ho k protinožcům pozval býv.ostravan Jiří Vrožina.

NAŠI V USA

V Chicagu vzpomněli krajané 25.výročí smrti obětavého Václava Kubíčka.--Ustavil se tam výbor pro převezení sochy Panny Marie do Prahy. Stojí v zahradě kláštera sv.Prokopa v Lisle, IL. Dary přijímá L.Pospíchal, 3302 Vernon Ave., Brookfield, IL.60513, USA.--Evža Janečková oslaví 8.5. v S.Lake City, Utah "81". Žila dříve v NY a před tím jako Ledecká vlastnila největší hotel v Plzni /Continental/.--V.Neckář vystoupí se svým souborem v sále Sokola Stickney, IL.dne 4.dubna ve 3 hod.odp.--V Miami vzpomněli krajané / a specificky Emilie Welclová-Růžičková/ 60.výročí smrti starosty Chicaga A.Čermáka, rodáka z Kladna. V Bayfront parku mu byla odhalena pamětní deska.--Na Šibřinkách v Berwyn, IL., 20.2.vyhrával k tanci krajanský soubor Czech Express ze St.Louis a podávala se dršťková polévka a koblihy.--Hledají se: Dagmar Haberská a pí Kalliková-Figulusová.--Mgr.V.Jiřík /Husova 1, 350 02 Cheb/ píše knihu o "vlaku svobody" a rád by navázal kontakt s pp.Konvalinkou a Truxou, resp.s jejich rodinami. Prý žijí v okolí NY.--Rada svob.ČSR se má v brzku jmenovat "Rada vzájemnosti Čechů a Slováků". Sdělil nám to předseda Výk.výboru dr.Mojmír Povolný a předseda zastupitelstva Milan Ondruš.--Jan Kuncíř napsal článek o Balkánu do listu "Sun-Journal" v Lewiston, Maine. Závěr: Západ se nepoučil z historie balkánských zemí.—V Racine, WI oslavil "90" vlčnovský rodák Vincent Koníček.--Organizace AFCR se nyní jmenuje "American Fund for Czechoslovak Relief". První pomocný projekt se týká 10ti škol v ČR a pěti škol na Slovensku.--Milan Blažek, Hrnčíře 52, 584 02 Ledeč n.S., bodrý lesník, nabízí krajanům z USA a Kanady ubytování, doprovod a pod.--Firma LAUDATE /Petr Kepka/, 206 S.Winooski Ave., No.5., Burlington, VT.05401, tel./802/862-0844, vydala první 2 sešity našich vánočních koled, po $5.--V NY zemřel známý sportovec Zd.Ryšavý, 80, rodák z Olomouce.--Ev a Zd. Pražákovi oslavili v Clevelandu, OH 40.výročí českých programů na rozhl.stanici WERE.--V IL.působí jako právník Robert Vlach. Je to příbuzný básníka Roberta Vlacha, který působil ve Švédsku?--Slezské zemské muzeum vystavovalo putovně v Texasu, díky dr.E. Šefčíkovi.--Krajanský Masopust v Astorii, NY přilákal rekordní počet krajanů ze širokého okolí.--John Raichl, syn Pravomila, je šerifem v Clatsop okrese v Oregonu; personál čítá 37 osob.--26.12.92 zemřel we West, TX, býv.šéfredaktor "Hospodáře" Jerome M. Kopecký, 86.--Dojemný byl projev V.Hyvnara nad rakví básníka Přemka Kociána, který odešel 19.12.92. Pocházel z Přeštic, kde se narodil 27.12.1928.—V Hazen, Arkansas zemřel zasloužilý krajan Josef Škarda.--"Konfrontace" vzpomněla 80.narozenin red.Josefa Pejskara-Jožky Péra; nar.se 7.12.1912 v Malé Skalici /dnes: České Skalici/ u Náchoda a žije ve Fallbrook, CA. se svou paní Aničkou, roz.Markovou.--Úspěšně si vede PhDr.Jan J.Neumann v San Diego, CA.—Poučné je znovu si přečíst knihu Jana Filípka "Reflections and Perspectives", 228 stran. Kniha vyšla v r.1988 v Palm Springs, CA. Autor měl pravdu v mnohých závěrech.--Krajany z Kanady uvítá ve své krajanské restauraci /13325 Arch Creek Rd., N.Miami, FL. 33161/ Robert Erben. Tel./305/ 891-9130.--S napětím se čte kniha Milana J.Hally/2510 Virginia Av. NW, Washington, DC 20037, USA/ "Rozervaná dekáda, 1938-1948", 262 stran. Jsou to "dojmy 19tiletého kluka z čs.armády v Agde", nám napsal autor. Pochází z Bučovic na Moravě. Kniha vyšla v Praze.--Film.producentka z Hollywoodu Marie Sismilichová, 44, byla v Praze okradena o peněženku po dvouhodinovém pobytu..--Býv.cyklistický mistr Pavel Doležal byl Prahou nadšen; od nepaměti mu kamarádi říkají "Orel z Toleda".--Dr.V.Chalupa fandí slovenské revue "Mosty"/viz inserát na str.7./.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma

George (Jiří) Daneš

Family Trust

Corporation Realtor

Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

O skautech

Oznamujeme, že na Masaryktownu u Toronta/majetek Masaryk Memorial Institutu/, vznikla čs. skautská skupina. Základem je družina 12ti vlčat, kterou vede Jarda Kott-AKELA /na fotce vedle se svou paní Alenou/ a Monika Lysá-BALU /foto přineseme příště/. Br.Kott absolvoval dvou-denní kurs pro nové vedoucí /díky Scouts Canada/ a sdělil nám, že rodící se oddíl dostal č.601 a pěknou klubovnu s kuchyňkou. Oddíl má k dispozici parkový areál Masaryktownu s velkým plaveckým bazénem, příp.místem pro letní tábor. Skupina uvítá nové členy, od sedmi let nahoru, příp. rodiče-činovníky./J.Kott, 4 Porchester Dr., Scarborough, Ont. M1J 2R3. Tel. 431-3196./

Br.Jiří Krumpholz, skautským jménem JACK, žije ve Valašském Meziříčí a působí jako kantor v blízké Kelči. Jeho koníčkem je ale skauting. Náš obrázek ho zachycuje během III.ročníku Pochodu dr.R.Plajnera /Tesák-Hostýn/ 13.června 1992. /Kredit za fotografii náleží R.Fiedlerovi./ Když označím JACKA za jednoho z nejobětavějších členů Svojsíkova oddílu, který sdružuje dnešní skautskou elitu v České republice v počtu asi 200 bratří a sester, bude se jistě zlobit. Je to svatá pravda, protože jinak by v prosinci 1989 nedostal od Ústřední rady českého Junáka diplom doživotního členství "za zásluhy o rozvoj junácké výchovy mládeže a jako projev díků za dlouholetou obětavou práci"; podepsaná je starostka Dagmar Burešová. Dne 24.dubna 1991 dostal JACK junácký řád "Skautská vděčnost" "za velkou pomoc, kterou jste projevil našemu hnutí"; podepsán náčelník Junáka. JACK je hybnou silou mnoha skautských podniků na Moravě, např. zvláštních jízd "junáckého vlaku" na Ivančenu /z Val.Meziříčí přes Frýdlant n.Ostravicí do Ostravice/. Zbývá ještě na něho prozradit, že má 3 děti a že už je trojnásobným dědečkem; jeho oblíbeným pokrmem jsou valašské frgále /koláče/, všech 187 druhů.. Jinak je obdivovatelem Sir Ernesta T.Setona a sní o cestě Kanadou v jeho stopách, včetně Britské Kolumbie. Rád by také navštívil muzeum spisovatele Curwooda v Owosso, Michigan; vzpomínáte na knihy "Vlčák Kazan", "Kazanův syn" atd.? MJ